No. 90. 1839.

VEISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 8 Augustus.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie Maanden, is *f* 2,25 en franco per post *f* 2,50. De Advertentien worden op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van tot 6 regels, is *f* 1,20 en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 2 Augustus.* Men meldt uit Berlijn dd. 30 April: De terugkomst van Prins *Pückler-Muskau*, tegen het najaar, zal gelegenheid geven tot de uitvoering eener weddingschap, welke de Baron *v. Biel* den wereldreiziger aangeboden heeft. Heer *v. Biel* heeft namelijk om 1000 louis-d'or gewed, dat de bewering des Prinsen, dat Engelsche en Arabische paarden het niet in volhardende snelheid te-gen Arabische uithouden, eene dwaling is. Naar men wel weten, heeft de Prins de uittarting reeds aangenomen en zal hij een zijner gekochte Arabische paarden doen loopen, de Heer *v. Biel*, een der eerste paardenstoeters, een Engelsch; beide zullen door hunne bezitters gereden, eenen wedloop van zes dagreisen maken, die waarschijnlijk door een groot gedeelte van Duitschland gaan zal.

— Te Berlijn loopt het gerucht, dat verscheiden Oostenrijksche en andere diplomaten, zich naar Töplitz, alwaar de Koning van Pruissen zich thans bevindt, begeven zullen, om aldaar over aangelegenheden van gemeen belang te raadplegen.

— Volgens officiële opgaven, is de bevolking der Pruissische Monarchie, Neuchatel niet mede gerekend, sedert den aanvang van het jaar 1817, tot het einde van 1837, van 10,349,031 tot 14,980,125 zielen gestegen. Te Berlijn alleen, is het getal der inwoners, gedurende die twintig jaren, met ongeveer honderdduizend vermeerderd.

— In een der Duitsche dagbladen vindt men het volgende berigt uit Aken van den 1 Augustus:

„Deden nacht ontving een hier aanwezige aanzienlijke Heer, door middel van een reuboode uit St. Petersburg, het berigt, dat zoodra de gebeurtenissen in Syrie en te Constantinopel aan het Russische Kabinet bekend geworden zijn, dadelijk door hetzelve een besluit is genomen, om met alle magt en nadruk zulkenen beiden te komen; tot welk einde de Keizer, voor twee zijner zonen vergezeld, zich onmiddellijk naar Odessa begeven heeft. Ten gevolge van de aankomst dezer belangrijke depêches, is de Russische Vloot, aan wien zij gerigt waren, terstond weggezeild."

— Uit Weenen heeft men de tijding ontvangen, dat door Oostenrijk, Frankrijk en Engeland bij de Ottomanische Porte is aangedrongen, om het verlenen van toegang in de Dardanellen aan eene uit de Ottomanische Zeemagt der bedoelde Mogendheden samengestelde vloot. Zoo de Porte aan deze vordering mogt toegeven, verwacht men, dat Rusland zich stilligt daartegen zal verzetten. In elk geval wordt hierdoor eene geheel andere wending aan den stand der zaken in het Oosten gegeven; hoezeer daaruit blijkt, op nieuw blijkt, dat er volkomen overeenstemming bestaat tusschen de drie Gouvernementen van Weenen, Parijs en Londen.

— Uit Mecklenburg schrijft men: Het proces, nopens den moord, aan den Heer *van Matzdorf* gepleegd, doet zien, dat dezelve zich anders heeft toegedragen dan de dagbladen hebben medegedeeld. De dadelijk was sedert 3 weken besloten tusschen den inspecteur der goederen, den gouverneur der kinderen, de huisbedienden en al de huisvaders van het dorp. De reden van dit komplot tegen den Heer van dorp schijnt gelegen in zijne verregaande onmenschelijkheid. Op den 21 Junij viel de inspecteur hem op het voorhof van het kasteel aan, en brag hem een ijzer eenige geweldige slagen toe. Hij had de kracht, naar huis te komen. Aldaar kwamen zijne overlegd plan, al de dorpelingen bijeen, aan welke men wijn gat te drinken, waarin men rum gemengd. Beschonken zijnde, drongen deze haastiglijk meermalen mishandelde dorpbewoners in de woning van den ongelukkigen Heer, en lieden hem gedurende 12 uren de ongehoordste Kwellingen aan. Men heeft 120 wonden aan het lijk ontdekt. Met uitzondering van 2 huisvaders, hebben anders alle inwoners deel aan den moord genomen, als ook de Gouverneur der kinderen, de schoolmeester, en de huishoudster. Reeds hebben 23 personen bekend, den moord mede gepleegd te hebben.

— De stad Weissenfels aan de Saale is door eene vreeselijke ramp getroffen. Na dat den 20 Julij eene wolkbreuk de stad gedeeltelijk verwoest had, herhaalde zich dit verschrikkelijk natuurverschijnsel den volgenden avond met verdubbelde woede. De gansche stad werd in eene verbolgene zee veranderd. Het water bruiste door deuren en vensters. In de meeste straten is geen spoor van plaveisel te vinden, boomen en muren liggen omvergeworpen, kuilen ter hoogte van een huis zijn in den grond gewoeld, kortom de stad Weissenfels is haren totalen ondergang nabij geweest. Des anderen morgens stond het water nog manslengte in de huizen.

ENGELAND.

LONDEN, *den 3 Augustus.* De voortgang der stoomvaart bij de Engelsche marine is opmerkelijk, zoo wel met betrekking tot het toenemen der grootte van de vaartuigen als de meerdere kracht hunner machines. Zij zijn, wat de wapening als anderszins betreft, niets minder dan de beste zeiloorlogschepen. In de opgave van den staat der Engelsche zeemagt, in 1830 bekend gemaakt, vindt men slechts acht stoomschepen, van welke alleen *the Dee*, toenmaals in aanbouw, een oorlogschip zou zijn; de overige waren, *the Columbia* uitgezonderd, die 360 tonnen meette, niet grooter dan 200 tonnen en van nagenoeg 100 paardenkracht, dienende tot paketbooten in de Middellandsche zee. Thans in 1839 tellen wij niet minder dan 33 stoomoorlogschepen en 38 stoompaketbooten, hetwelk een totaal van 71 stoomschepen oplevert, waaronder er eenige zijn die meer dan 1,000 ton meten, meer dan 400 paardenkracht, en die met stukken van zwaar kaliber zijn gewapend en in staat om zich met oorlogschepen, van welk charter ook, te meten. Deze prachtige vloot van stoomschepen, die in korten tijd zoo aanzienlijk is geworden, kan een leger van 10,000 man naar het vaste land overbrengen, of, in geval van nood, in elk jaargetijde, dwars over de Atlantische zee stoevenen.

— Dezer dagen is het gewapend stoomfregat *the Cyclops*, dat alle tot hiertoe in Engeland gebouwde stoomvaartuigen in grootte overtreft, alhier te water gelaten. Dit vaartuig is van dertienhonderd tonnen, heeft tweehonderd vijf en twintig engelsche voeten lengte en is met geschutboorden voor vier en twintig stukken voorzien.

— Den 1 Augustus is in het Hoogerhuis, met 38 tegen 32 stemmen, eene wet verworpen, strekkende om Portugal tot de afschaffing van den slavenhandel te dwingen. De Hertog *van Wellington* is de voornaamste bestrijder dezer wet geweest. Hij keurde het beginsel daarvan niet af, maar meende, dat het benoodigde doel langs den weg der onderhandeling moest worden bereikt, en niet door middelen, die Engeland in eenen oorlog met eenen ouden en nuttigen bondgenoot zoude kunnen wikkelen. Den volgenden dag is in het hoogerhuis een voorstel van lord *Brougham* doorgegaan, strekkende om de Koningin, door middel van een adres, tot het nemen van gepaste maatregelen tegen den slavenhandel, die nog onder de Braziliaansche en Portugesche vlaggen gedreven werd, te bewegen.

— Te New-Castle is het Dingsdagavond weder zeer oproerig geweest. Ofschoon de Maire der stad zijne toestemming aan het houden eener openbare zamenkomst der Chartisten had geweigerd, zijn zij nogtans met vaandels en banieren opgetrokken, en met de politiebeambten, die zich daartegen verzetten wilden, in een vinnig gevecht geraakt, hetwelk voortduurde tot dat de oproerige hoop door de militaire magt is uit een gedreven.

— Te Stockton zijn negentien Chartisten in hechtenis genomen, en is door de politie een koffer, met allerlei wapentuig gevuld, aangehouden.

— Den 30 Julij heeft men te Londen, langs den weg over land, berigten uit Indie ontvangen, en met name tidingen uit Bombay, die tot den 4 Junij loopen. Het blijkt daaruit, dat het Engelsch-Indische leger, hetwelk afgezonden is, om een voor de belangen der Britten gewonnen vorst, Schach *Soojah*, op den troon van Kabul te plaatsen, den 21 April van dit jaar te Candahar, in het hart van Afghanistan, is binnengerukt. De genoemde Schach was aldaar onder groote vreugdebedrijven tot beheerscher uitgeroepen. Het Engelsch-Indische leger zette zijnen togt naar de hoofdstad Kabul voort, en zou aldaar, zoo men meende, na twee en twintig dagen kunnen aankomen. Met eene enkele uitzondering, hadden al de inlandsche vorsten zich voor Schach *Soojah* verklaard. Ook de magtige Koning van Lahore, *Runjet-Sing*, die geenszins, zoo als men vroeger verbreid heeft, gestorven was, toonde zich over de uitbreiding van het gezag der Engelschen tevreden.

— Veel minder gunstig luiden de berigten, die men door dezelfde gelegenheid uit Canton ontvangen heeft. Zij loopen tot den 7 April. De Chinesche overheden hadden toen al de in genoemde stad gevestigde Engelsche kooplieden in hechtenis doen nemen; en ben gedwongen, om den in hunne pakhuizen aanwezigen voorraad opium, ter waarde van twee millioen taeldollars, af te leveren. In weerwil dier overgifte, bleven de kooplieden gevangen en werden zij met veel hardheid behandeld. De handel met de Europeanen stond te Canton geheel stil.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 3 Augustus.* Over Marseille is door het Gouvernement een berigt ontvangen van Alexandria van den 16 Julij, luidende aldus:

» De Turksche vloot heeft zich den 4a onder bevel van den Kapitein-Pacha, ter beschikking van *Mehemed*-Ali gesteld. De Onderkoning heeft verklaard, dat hij haar niet aan de Porte terug zal geven voor dat de Grootvizier *Chosrew*-Pacha van het bewind verwijderd zal zijn, en voor men hem de erfelijke souvereiniteit over de landen onder zijne regering zal toegestaan hebben.

» De Egyptische armee heeft order ontvangen om achter den Euphraat terug te trekken."

Langer dan dertig jaren bestaat er persoonlijke vijandschap tusschen *Mehemed*-Ali en *Chosrew*-Pacha, en het verwondert dus de zaakkundigen geenszins dat *Mehemed* vooral op de verwijdering van dien staatsman aandringt, daar zoo lang deze aan het bestuur blijft, onmogelijk aan eene ernstige schikking der geschillen tusschen den Onderkoning en den Sultan te denken is.

— Te Havre heeft men berigt van Montevideo van den 8 Mei, dat de Fransche oorlogsbrik *le Sylphe* de haven van Atalaye van de Argentijnsche Republiek heeft aangetast en, na het garnizoen op de vlugt gejaagd te hebben, negen en twintig kleine vaartuigen, die met smokkelgoederen geladen waren, in den brand gestoken heeft. De waarde werd op een millioen piasters berekend.

BELGIE.

BRUSSEL, *den 1 Augustus.* De Belgische bladen vermelden, dat de beruchte *de Potter*, die sedert eenigen tijd in dit land is teruggekeerd, zijn werk over de geschiedenis der kerk voltooid heeft, en zich thans met een ander geschrift van staatkundigen aard bezig houdt, hetwelk in twee deelen in het licht zal verschijnen en den titel van: *Herinneringen van* 1830 voeren zal.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den 5 Augustus.* Met genoegen vernemt men, dat heden de inschrijving in het openbaar huwelijks-register alhier heeft plaats gehad van het huwelijk, den 18 Junij te Stuttgardt tusschen HH. KK. HH. den Erfprins *van Oranje* en de Prinses *Sophia van Wurtemberg* voltrokken; door de vervulling van welke formaliteit alle gemoedelijke bezwaren, wegens de nalating tot dus verre daarvan, vervallen mogen worden beschouwd. (*Nederl.*)

— Er zijn hier te lande Javasche dagbladen tot den 6 April ontvangen. Den 19 Maart heeft op het eiland Banka eene aardbeving plaats gehad. Den 21

dier maand had men ook te Batavia eene zeldzame schuddinge waargenomen. Van Tagal wordt gemeld, dat van het N. Kendeng gelegene, distrikt Salem, brokken gronds in de vallei gestort, waardoor 15 menschen waren verpletterd. De rivier Goenoeng was gedurende 2 dagen in haren loop gestremd, en ten laatste met veel geweld doorbrekende, heeft dezelve 23 huizen van de desse Salem medegevoerd. De bewoners hadden zich gered.

VLISSINGEN, *den 7 Augustus.* Den 6 dezer zijn uit Venlo naar Roermonde vertrokken, de Staf van het 1e Bataillon en de 2e kompagnie van de 18e Afdeeling Infanterie, om aldaar garnizoen te houden.

Mengelingen.

De Graaf *de Polignac* was hoog in aanzien bij *Buonaparte* gestegen, doch om eene oorzaak, welke men nimmer te weten is gekomen, schond hij het vertrouwen, dat zijn Vorst in hem stelde. Zoodra *Buonaparte* de trouweloosheid van zijnen gunsteling ontdekte, beval hij diens gevangenneming. Den volgenden dag zou *Polignac* voor de regtbank verschijnen, om waarschijnlijk veroordeeld te worden, daar zijne misdaad niet in twijfel getrokken werd. In dezen tusschentijd verzocht en verkreeg *mevr. de Polignac* gehoor bij den Keizer. »Het spijt mij, om uwent wille," zeide de Keizer, »dat uw echtgenoot in eene zaak is betrokken, die met zoo vele ondankbaarheid gekenmerkt is." »Hij is intusschen zoo schuldig niet, als Uwe Majesteit vooronderstelt." »Kent gij de handteekening van uwen echtgenoot?" vroeg *Buonaparte.* Een beyend *ja* ontglipte den mond der angstige gravin. »Ziedaar, mevrouw," sprak nu de Keizer, een brief uit zijn' zak halende: »Lees." Mevr. *de Polignac* doorliep vlugtig den brief, herkende het schrift, en viel in onmagt. Zoodra zij weder bijgekomen was, gaf *Buonaparte* haar den brief terug. »Neem denzelven, mevrouw! Die brief is de eenige en wettige getuigenis tegen den graaf. Behoudt hem, hier is vuur aan den haard!" Mevr. *de Polignac* vatte dadelijk het geschrift, wierp het op het vuur, en in één oogenblik was de brief door de vlammen verteerd. Het leven van *Polignac* was gered; zijne eer echter kon zelfs door de edelmoedigheid eens Keizers niet hersteld worden!

NOG IETS OVER DE VALKENJAGT.

Onder de gebruiken der middeleeuwen, welke men in Frankrijk en ook hier te land weder ziet in zwang komen, behoort de valkenjagt, die sedert langen tijd bijna was vergeten. Binnen weinige jaren, wanneer deze mode algemeen wordt, zal ieder groot heer zijne valkerij hebben, even als hij zijn park bezit. In de eeuw van *Lodewyk XIII* zond België elk jaar eene menigte van deze op de jagt afgerigte vogels naar Frankrijk. Ook onderhielden de edelen en prinsen van dien tijd, met groote kosten, valkerijen in de Nederlandsche gewesten. Thans begint dit vermaak te herleven. Verscheiden transporten van valken, naar het zuiden van Frankrijk bestemd, zijn onlangs door Parijs gekomen. Een met zoodanig transport belaste valkenier verzekerde, dat men in den afgeloopen winter te Valkenswaard een groot aantal van deze vogels heeft gevangen, die voor 60 fr. per stuk werden verkocht.

De valkenjagt was eene geliefkoosde bezigheid van vorsten en eene voorschool van den oorlog. Het eigenaardige van deze jagt is dat in plaats van honden, fretten, enz., vogels gebruikt worden, om de prooi in te halen en te overweldigen. Daarenboven is het bij de valkenjagt meestal de helper die het wild vat en doodt, terwijl de gewone jager het edelste van het jagtbedrijf, het vellen van het wild, voor zich bewaart.

Over de oorzaak, waarom juist in de valkenjagt in oude tijden zooveel behagen geschept werd, zegt een geschiedschrijver: »De valkenjagt en de staatkunde waren in dien tijd toepassing van dezelfde regelen: de toen bestaande staatkunde wendde deszelfs regelen aan op landen, stammen, steden en bezittingen; de valkenjagt in het open veld op het wild; beide toch bedienden zich van helpers, die door uitzigt op roof geprikkeld, den buit vermeesterden en zich met een klein aandeel lieten tevreden stellen, terwijl het beste aan den meester verviel, die het gevaar van verre had aangezien."

Er zijn velerlei soorten van valken, onderscheiden in sterkte en kleur, die voor verschillend wild gebruikt worden. Sommige soorten worden slechts in enkele landen gevonden, en werden met groote kosten van daar uitgevoerd; eenige werden uit Tartarije, andere uit Cyprus, Candia en Polen aangebragt; de *witte* valk werd op IJsland gevangen en met groote voorzorgen overgevoerd. — De afrigting van de valken vordert veel moeite en omzigtigheid; de Brabanders hadden den naam, van daarin uit te munten. Het doel der afrigting is, om de natuurlijke roofzucht van den valk zoo te wijzigen, dat hij alleen op eene zekere soort van wild aanvalt, en dat hij het gevangene niet verscheurt, maar aan den jager brengt. De voornaamste zorgen der valkeniers zijn, dat zij de roofvogelen gewennen om zich op de hand des jagers te houden, om af te vliegen, wanneer hij *gewoepen* of opgezonnen wordt, om de stem of eenig ander teeken te gehoorzamen, en om op bevel des jagers terug te keeren. De valken die uit het nest genomen zijn, zijn gemakkelijker af te rigten dan die, welke in vrijheid gevlogen hebben vóór zij afgerigt werden, of worden gevangen met lijmstangen en allerlei netten; de jonge valken moeten opgebragt worden met versch vleesch van jonge duiven of woudvogels, zoo lang zij altijd honger-ig blijven. Eerst wordt de valk gestemd door hem alle voedsel te onthouden; men tracht zelfs zijn eetlust te vermeerderen door met kleine balletjes van werk, die men hem laat doorzwelgen, zijne maag te zuiveren; verder belet men hem het slapen gedurende verscheiden dagen en nachten, en zoo hij boosaardig is, dompelt men hem den kop in water. Eindelijk voldoet men zijn honger, en de vogel, merkende dat hij van den valkenier afhangt, laat zich door hem naar wilkeur behandelen. De afrigting geschiedt met hulp van een *lokvogel*, d. i. een stuk hout in den vorm van een vogel, met vederen en vleugels voorzien; men verandert de vederen van den lokvogel volgens de soort van vogels op welke de valk afgerigt moet worden. De valk wordt aan een lange snoer gehouden, op den lokvogel losgelaten, om hem gretig naar zijne prooi te maken; hecht men hoendervleesch aan den lokvogel vast, hetwelk altijd onder de vleugelen verborgen moet zijn; men voegt er suiker, kaneel en merg bij, om den vogel tot de jagt te verhitten. De valkenier moet drie dingen in acht nemen; dat hij den valk aangenaam vleesch geve, dat hij eene vriendelijke stem hebbe, en dat hij geen stank als van knoflook, tabak, enz. verspreide. De valk afgerigt zijnde, rijdt de jager eetpaard uit, dragende den valk op zijne hand; hij houdt den valk *gekapt*, d. i. den kop met eene huif van papier of leder bedekt, die hem over de oogen afhangt en met een riem digtgehaald wordt. De valk heeft verder *schoenen*, bestaande in twee witte, zachte, met franjen versierde riemen, om de pooten vastgemaakt; aan deze schoenen zijn de werpriemen bevestigd, aan welke weder een lange riem is, waardoor men den valk op de hand houdt. Aan de schoenen heeft de valk schelletjes, door welker geluid de jager van alle bewegingen des vogels onderrigt wordt. De valkenier draagt hartslederen handschoenen; over den linkerschouder een sjerp, waaraan een zakje hangt, dat voeder voor de valken en andere benoodigdheden bevat; over den regterschouder een bandelier, waaraan een jagtmes hangt. In dit jagttuig werd groote weelde en verscheidenheid van pracht ten toon gespreid; de sjerpen waren dikwijls fraai geborduurd, de kappen van allerlei gekleurde stof, de zakken van fluweel; ook liet de ridder soms zijne valken en valkeniers de kleur dragen van de dame van zijn hart. Zoodra de honden stil houden, of het wild doen oprijzen, trekt de valkenier den valk de kap af, maakt de werpriem los, en schiet hem naar de plaats op, alwaar het wild zich bevindt. Het is een schoon gezigt, den valk dan te zien opstijgen, door de lucht drijven, zich bij trappen verheffen, tot dat hij in de wolken verdwijnt. Hij overziet dan het geheele veld, bespiedt van uit zijn hoog standpunt alle bewegingen zijner prooi, die door de verdwijning van den vijand gerust gesteld is. Eensklaps als het gunstige oogenblik gekomen is, valt de valk als een bliksemstraal neder, grijpt zijne prooi, en brengt ze bij zijnen meester, die hem terugroept. Men verzuimt niet, vooral in den beginne, om hem, wanneer hij zich weder op de hand neêrzet, de maag en de ingewanden van den vogel te geven, die hij terugbrengt. Deze vergelding en de liefkozingen van den valkenier moedigen den vogel aan, en houden hem terug van weg te vliegen of *losbandig* te worden.

Men rigt den valk ook op het *haar* af, d. i. om de hazen te vervolgen; en men heeft er, die tegelijk op het *haar* en de *vederen* vliegen. Men kan zelfs jonge en sterke valken op de jagt der steenbokken, wilde zwijnen en wolven afrigten. Tot dat einde vult men het vel van een dezer dieren op; men plaatst in de holligheden van de oogen het voedsel, dat men voor den valk bereid heeft, en geeft hem geen ander; men sleept het doode dier voort, om het levend te doen schijnen. De valk werpt er zich aanstonds op, en de honger leert hem zich vast op het bekkeneel te hechten en zijn bek in de oogen te steken, ondanks de bewegingen van het dier. Wanneer men den vogel daarna op de jagt medeneemt, zoo verzuimt hij nooit, om op het eerste wilde dier aan te vallen dat hij ziet, en zich op den kop te zetten om de oogen van het dier uit te pikken; het dier meer op den vogel dan op den jager lettende, heeft de jager tijd om het zonder gevaar te naderen en te dooden.

De meeste vorsten in ouden tijd hadden valkerijen, en verscheidene beambten voor deze jagt, waaronder gewoonlijk een oppervalkenier, welk ambt eene adelijke bediening was. Op sommige landstreken of gronden lag de last, om, bij wijze van pacht, valken voor de valkerijen van den landheer te leveren. De Grootmeester der Sint Jan Ridders leed jaarlijks aan den Koning van Frankrijk 12 valken door eenen Franschen ridder aanbieden, die daarvoor van den Koning 12,000 kronen ten geschenke pleeg te ontvangen. In Frankrijk waren de valkenhandelaars verplig verbeurte hunner vogels, om dezelve, vóór dat openbaar te koop stelden, aan den Oppervalkeni Konings aan te bieden, ten einde hij alle, die b de vermaken des Konings bekwaam oordeelde uitkiezen. Tot de bekwaamheden, die de va verlangd werden, behoorde ook de kennis der middel om de ziekten der valken te genezen. Voorts er kennis verlangd om de gebroekte of gebroken pennen te herstellen, zoodat de snelle vlugt niet traagd werd. Er zijn bijzondere verhandelingen de valkerij door geleerden van naam geschreven, mogelijk thans weinig, zelfs eene een herdruk bel als de zucht voor de valkenjagt aan den speculi geest van eenig boekdrukker eenig voordeel bel

Weldadigheid.

Met dankbaar genoegen kunnen wij vermelden, dat de nagelatene betrekkingen van den Schilder *B. J. BERTS*, van onderscheidene Menschenvrienden, in gere is ontvangen, als: van L. f 1; A. f 1; J. F. f 2,60; N. N. f 1; N. f 0,50; B. f 0,50; N. N. f 0,25; B. S. J. C. f 1,50; N. N. f 4; L. f 0,50; N. N. f 1,50; N. N. uit Middelburg, onder Letj. E. f 5,20; daarenboven de lijke som van f 11,40, welke door de Scholieren van derwijzer *J. H. Maas*, uit eigene beweging en met kin geestdrift is bijeengebragt; wij roepen die jeugdige deelnem

Wel te doen, o lieve jeugd!
Is een' Nederlandsche deugd,
Blijf haar steeds betrachten.
Die in haar zijn vreugde vindt,
Wordt van elk, van God bemind,
En mag zegen wachten.

A. D. VAN
VLISSINGEN, 7 Augustus 1839. J. DE GROOT.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 7 Augustus.* Sedert den 5 dezer, zijn ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Davenport, J. F. H. Barh, met lynzaad; *Des Glaria*, B. man; *Henriette*, H. Pieplon; *Greve Rehbenden*, G. R. N. *de Hoffnung*, R. Voss; *Castor en Pollux*, H. H. Horn, van Riga; *Caroline*, P. C. Beekmann, van Dantzig; *Oelie* Holst, van Arnesund, alle zeven met houtwaren; *la Reine* R. Jansen, van Hull, met manufacturen; *Octavie*, J. J. Pe van Para, met stukgoederen; *Jeannette*, F. le Chere, van L pool, met klipzout; *Nephtunie*, C. O. Nygren, van Gothenb met houtwaren; *le Commerce*, C. F. Gaukoma, van Londen, stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze h naar Zee gezeild:

Brugge, H. Woodruff, naar Londen, met passagiers en st *St. Antonius*, H. A. Klein, naar St. Petersburg, met stu deren; *Restless*, G. Arnolts, naar Leith, met ballast.

Advertentien.

GETROUWD:

B. VAN LIER, EZ.,
Operateur-, Genees-, Heel-
Vroedmeester, te Vlissin
EN
HELENA VAN BRO
BERGEN-OP-ZOOM,
5 Augustus 1839.
Eenige Kennisgeving.

Alle bekende en onbekende Schuldeischers, de, onder het voorregt van Boedelbeschrijving, vaarde nalatenschap van *CAREL CHRISTI MOERMANS*, onlangs te Vlissingen overle worden bij deze, ter voldoening aan Art. van het Burgerlijk Wetboek opgeroepen, om compareren op VRIJDAG den 16 Augustus 1839, namiddags ten een uur, ten kantore van den taris *D. UYTTENHOOVEN*, residerende te singen, ten einde visie en inzage te nemen, va rekening en verantwoording derzelve nalatenschap

Op den 4 Augustus 1839, zijn aan het stuur te Vlissingen, vertoond, zes afgedrukte Ve van het, op den 12 April jl., ter Vertaling in Nederduitsch, aangeboden Werk: *A Treatise Naval Gunnery. By Major Gen. Sir Howard Do 2e Edition.*

AFVAART-UREN VA
STOOMBOOT
de Schelde.
Augustus 1839.

Van Vlissingen,	ur. min.	Van Breskens.	
Donderdag 8, 's morg.	10.30	Donderdag 8, 's morg	
Vrijdag 9, »	»	Vrijdag 9, »	
Zaturdag 10, 's midd.	12.	Zaturdag 10, 's midd.	
Zondag 11, »	12.30	Zondag 11, »	
Maandag 12, »	1.30	Maandag 12, »	
Dingsdag 13, »	2.	Dingsdag 13, »	
Woensdag 14, »	2.30	Woensdag 14, »	

Van *VLISSINGEN* naar *NEUZEN* en
Vrijdag 9, 's morg. ten 10.30 en terug 's midd. 1.3

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART